

Υπόθεση C-379/20

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

11 Αυγούστου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Østre Landsret (Δανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

3 Ιουλίου 2020

Προσφεύγων:

B

Καθής:

Udingenævnet

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Η υπό κρίση υπόθεση αφορά την απόρριψη αιτήσεως οικογενειακής επανένωσης Τούρκου πολίτη, του B, με τον πατέρα του, F, επίσης τουρκικής ιθαγένειας, ο οποίος έλαβε άδεια διαμονής στη Δανία στις 13 Οκτωβρίου 2003 και είναι κάτοχος άδειας μόνιμης διαμονής στη Δανία από τις 2 Δεκεμβρίου 2013.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η ερμηνεία της ρήτρας standstill του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, όπως η ρήτρα αυτή έχει ερμηνευθεί ιδίως με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, και της 10ης Ιουλίου 2019, A, C-89/18, EU:C:2019:580.

Άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Το προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 13 της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, η οποία σχετίζεται με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στην Άγκυρα στις 12 Σεπτεμβρίου 1963, από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, η θέσπιση και εφαρμογή νέας εθνικής ρύθμισης, δυνάμει της οποίας η οικογενειακή επανένωση μεταξύ Τούρκου πολίτη, νόμιμα διαμένοντος στο εν λόγω κράτος μέλος, και του δεκαπεντάχρονου τέκνου αυτού, εξαρτάται από την προϋπόθεση η επανένωση να επιβάλλεται για πολύ ειδικούς λόγους, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης της οικογενειακής ενότητας και της συνεκτίμησης των υπέρτερων συμφερόντων του τέκνου;

Σχετική νομοθεσία της Ένωσης

Συμφωνία συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (στο εξής: συμφωνία συνδέσεως)· άρθρα 6 και 13.

Πρόσθετο πρωτόκολλο στη συμφωνία συνδέσεως, της 23ης Νοεμβρίου 1970, το οποίο συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972· άρθρο 41, παράγραφοι 1 και 2.

Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως δυνάμει της συμφωνίας συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80)· άρθρο 13.

Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (στο εξής: οδηγία για την οικογενειακή επανένωση) (ΕΕ 2003 L 251, σ. 12)· αιτιολογικές σκέψεις 3, 4 και 12· άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', παράγραφος 2, στοιχείο α', καθώς και παράγραφοι 5 και 6.

Απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-540/03, EU:C:2006:429· σκέψεις 61-66, 68-71, 73-74.

Απόφαση Dogan (C-138/13, EU:C:2014:2066)· σκέψεις 37-39.

Απόφαση Noorzia (C-338/13, EU:C:2014:2092)· σκέψεις 15-16.

Απόφαση Genc, C-561/14, EU:C:2016:247· σκέψεις 55-56, 60-67.

Απόφαση A, C-89/18, EU:C:2019:580· σκέψεις 34-43, 45-47.

Σχετική εθνική νομοθεσία

Το νομικό πλαίσιο

Το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του Udlændingeloven (δανικού νόμου περί αλλοδαπών), κωδικοποιημένος νόμος 1022, της 2ας Οκτωβρίου 2019, προβλέπει τα εξής:

«Κατόπιν αιτήσεως, άδεια διαμονής χορηγείται σε

[...]

2) άγαμο ανήλικο τέκνο, ηλικίας κάτω των 15 ετών, προσώπου που κατοικεί στη Δανία ή του/της συζύγου αυτού, αν το τέκνο διαμένει με το πρόσωπο που έχει την επιμέλειά του και δεν έχει δημιουργήσει δική του οικογένεια μέσω μόνιμης συμβιώσεως, καθώς και όταν το πρόσωπο που κατοικεί στη Δανία

[...]

ε) διαθέτει άδεια διαμονής αορίστου χρόνου ή άδεια διαμονής με δυνατότητα μόνιμης διαμονής».

Το άρθρο 9c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του νόμου περί αλλοδαπών προβλέπει τα εξής:

«Κατόπιν αιτήσεως, άδεια διαμονής χορηγείται σε αλλοδαπό, εφόσον τούτο επιβάλλεται για πολύ ειδικούς λόγους, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης της οικογενειακής ενότητας, καθώς και, αν ο αλλοδαπός δεν έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του, της συνεκτίμησης του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου».

Οι προπαρασκευαστικές εργασίες των σχετικών νομοθετικών διατάξεων

Κατόπιν της τροποποίησης και αντικατάστασης του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών το 2004, το όριο ηλικίας για την οικογενειακή επανένωση με τα τέκνα μειώθηκε από τα 18 στα 15 έτη.

Το τμήμα 3.1 των γενικών σχολίων επί του σχεδίου νόμου περιέχει λεπτομερέστερη αιτιολόγηση της μείωσης του ορίου ηλικίας. Το εν λόγω όριο ηλικίας για την οικογενειακή επανένωση, όταν πρόκειται για τέκνα, αποσκοπεί στο να αντισταθμίσει τόσο τα λεγόμενα «ταξίδια επανεκπαίδευσης» (ώστε τα τέκνα να γαλουχούνται με τις αξίες και τα πρότυπα της χώρας καταγωγής και να επηρεάζονται από αυτά), όσο και τις περιπτώσεις στις οποίες οι γονείς επιλέγουν σκοπίμως να αφήσουν το τέκνο στη χώρα καταγωγής μέχρις ότου αυτό είναι

σχεδόν ενήλικο, γεγονός που, κατά την άποψη του νομοθέτη, είναι ολέθριο για την προοπτική ένταξης. Δύναται, ωστόσο, να υπάρξει εξαίρεση από αυτό το όριο ηλικίας για πολύ ειδικούς λόγους.

Από τα ειδικά σχόλια επί του σχεδίου νόμου για την τροποποίηση του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών είναι σαφές, μεταξύ άλλων, ότι, σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, προϋπόθεση για την άδεια διαμονής δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, αποτελεί το τέκνο να έχει ηλικία κάτω των 15 ετών κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, και ότι η προϋπόθεση αυτή ισχύει για όλους. Εντούτοις, σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να υφίστανται πολύ ειδικοί λόγοι για τους οποίους χορηγείται άδεια οικογενειακής επανένωσης με τέκνο στη Δανία, μολονότι το τέκνο αυτό δεν πληροί την προϋπόθεση περί ηλικίας κάτω των 15 ετών κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως. Τούτο ισχύει όταν η άρνηση οικογενειακής επανένωσης θα αντέβαινε στις διεθνείς υποχρεώσεις της Δανίας, μεταξύ άλλων και βάσει της ΕΣΔΑ, όπως στην περίπτωση κατά την οποία άτομο που κατοικεί στη Δανία είναι πρόσφυγας ή άτομο υπό ανάλογο καθεστώς προστασίας. Επίσης, ενδέχεται να υφίστανται και άλλοι πολύ ειδικοί ανθρωπιστικοί λόγοι, όπως σοβαρή ασθένεια ή σοβαρή αναπηρία. Επιπλέον, η συνεκτίμηση του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου σύμφωνα με τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού μπορεί να επιβάλλει τη χορήγηση άδειας οικογενειακής επανένωσης στη Δανία, ανεξαρτήτως του αν το τέκνο είναι ηλικίας 15 ετών ή μεγαλύτερο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως.

Το άρθρο 9c του νόμου περί αλλοδαπών τροποποιήθηκε με τον νόμο 567, της 18ης Ιουνίου 2012. Από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του τροποποιητικού νόμου προκύπτει ότι το σκεπτικό της τροποποίησης αυτής ήταν να διευκρινιστεί τότε μπορεί να χορηγηθεί άδεια διαμονής σε τέκνα ηλικίας 15 ετών και να αποσαφηνιστεί η πρακτική αξιολόγησης του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου σε τέτοιες περιπτώσεις. Μεταξύ άλλων, από τα ειδικά σχόλια επί του σχεδίου νόμου προκύπτει ότι με την τροποποιητική διάταξη διευκρινίζεται ότι η συνεκτίμηση του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου αποτελεί μέρος της διαπίστωσης συνδρομής πολύ ειδικών λόγων που επιβάλλουν τη χορήγηση άδειας διαμονής στην περίπτωση αλλοδαπού ηλικίας κάτω των 18 ετών. Επιπλέον, προκύπτει ότι πρόκειται για αποσαφήνιση του ισχύοντος νόμου και ότι η διάταξη θα εφαρμοζόταν όπως και στο παρελθόν.

Στατιστικά στοιχεία

Τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία προσκομίστηκαν για την υπόθεση σχετικά με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου περί αλλοδαπών:

Αριθμός αδειών και απορρίψεων σε πρώτο βαθμό που αναφέρθηκαν από τη δανική υπηρεσία μετανάστευσης κατά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2012 έως 10 Οκτωβρίου 2018 σύμφωνα με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, [του νόμου περί αλλοδαπών] για ανήλικα τέκνα ηλικίας 15 ετών και άνω κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, κατανεμημένα μεταξύ των πέντε

εθνικοτήτων που αφορούσαν την πλειονότητα των αποφάσεων κατά το ως άνω διάστημα									
Ιθαγένεια του αιτούντος	Αποτέλεσμα	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018 *	Σύνολο
Συρία	Χορήγηση άδειας	6	19	125	412	173	90	45	870
	Απόρριψη αιτήματος	1	3	5	24	27	38	28	126
	Σύνολο για Συρία	7	22	130	436	200	128	73	996
Σομαλία	Χορήγηση άδειας		7	17	12	13	12	7	68
	Απόρριψη αιτήματος	3	13	22	18	26	15	10	107
	Σύνολο για Σομαλία	3	20	39	30	39	27	17	175
Ανιθαγενείς	Χορήγηση άδειας	1		14	61	27	17	10	130
	Απόρριψη αιτήματος		1	2	3	5	10	7	28
	Σύνολο ανιθαγενών*	1	1	16	64	32	27	17	158
Ερυθραία	Χορήγηση άδειας	1	1	1	3	17	26	15	64
	Απόρριψη αιτήματος				1	3	22	11	37
	Σύνολο για Ερυθραία	1	1	1	4	20	48	26	101
Τουρκία	Χορήγηση άδειας		5	29	2		1	4	41
	Απόρριψη αιτήματος	11	18	3	10	4	6	2	54
	Σύνολο για Τουρκία	11	23	32	12	4	7	6	95
Άλλες εθνικότητες	Χορήγηση άδειας	32	60	67	46	36	44	23	308
	Απόρριψη αιτήματος	25	58	49	45	45	56	25	303
	Σύνολο άλλων εθνικοτήτων	57	118	116	91	81	100	48	611
Σύνολο		80	185	334	637	376	337	187	2 136
* Διάστημα από 1ης Ιανουαρίου έως 10 Οκτωβρίου 2018.									
** Συμπεριλαμβανομένων των ανιθαγενών Παλαιστινίων.									
[παραλείπόμενα: πληροφορίες σχετικά με τη βάση εξαγωγής δεδομένων]									

Από την αποκαλούμενη «βάση δεδομένων αλλοδαπών» της στατιστικής υπηρεσίας της Δανίας (Danmarks Statistik) προκύπτει ότι το ποσοστό των μεταναστών στη Δανία ηλικίας από 20 έως 24 ετών που ολοκλήρωσαν τη δανική δευτεροβάθμια εκπαίδευση ή ανώτερες σπουδές το 2018 ανερχόταν σε 56 % για την ομάδα που ήταν ηλικίας 0 έως 15 ετών κατά τον χρόνο μετανάστευσης και σε 10 % για την ομάδα που ήταν ηλικίας τουλάχιστον 16 ετών κατά τον χρόνο μετανάστευσης. Το ποσοστό των μεταναστών ηλικίας από 25 έως 29 ετών που ολοκλήρωσαν τη δανική δευτεροβάθμια εκπαίδευση ή ανώτερες σπουδές το 2018 ανερχόταν σε 65 % για την ομάδα που ήταν ηλικίας 0 έως 15 ετών κατά τον χρόνο μετανάστευσης και σε 19 % για την ομάδα που ήταν ηλικίας τουλάχιστον 16 ετών κατά τον χρόνο μετανάστευσης.

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης

- 1 Στις 31 Ιανουαρίου 2012, ο Β, γεννηθείς στις 5 Αυγούστου 1994 στην Τουρκία, υπέβαλε στη δανική υπηρεσία μετανάστευσης (Udlændingestyrelsen) αίτηση οικογενειακής επανένωσης στη Δανία με τον πατέρα του, τον F, ο οποίος γεννήθηκε στην Τουρκία στις 20 Σεπτεμβρίου 1972 και είναι κάτοχος άδειας διαμονής στη Δανία από τις 13 Οκτωβρίου 2003, συμπεριλαμβανομένης άδειας διαμονής αορίστου χρόνου από τις 2 Δεκεμβρίου 2013.
- 2 Ο Β γεννήθηκε στη Haymana της Τουρκίας και, βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο πατέρας του, η δανική υπηρεσία μετανάστευσης διαπίστωσε ότι, κατά τον χρόνο της αιτήσεως, ζούσε με τον εκ πατρός παππού του και τη μητέρα του στη Haymana, όπου είχε επίσης δύο αδέρφια. Ολοκλήρωσε οκτώ έτη πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Τουρκία. Στη διαδικασία της κύριας δίκης αμφισβητείται το εάν ο Β κατοικούσε με τη μητέρα του, η οποία συνήψε νέο γάμο, στη Haymana, αλλά πιθανολογείται ότι ζούσαν στην ίδια πόλη. Ο F ήλθε για πρώτη φορά στη Δανία την 1η Δεκεμβρίου 2000. Στις 25 Ιουνίου 2010 του χορηγήθηκε θεώρηση εισόδου για τη Δανία, ισχύουσα μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου 2010. Στις 28 Ιουνίου 2010 εισήλθε στη Δανία και αναχώρησε εκ νέου στις 11 Αυγούστου 2010. Ο F γεννήθηκε στην Αγκυρα της Τουρκίας, και έζησε μαζί με τον Β κατά το χρονικό διάστημα 1994-2003.
- 3 Στις 6 Νοεμβρίου 2012, η δανική υπηρεσία μετανάστευσης απέρριψε την αίτηση οικογενειακής επανένωσης που είχε υποβάλει ο Β δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του νόμου περί αλλοδαπών. Η αιτιολογία της απόρριψης ήταν ότι δεν έγινε επίκληση πολύ ειδικών λόγων, συμπεριλαμβανομένης της συνεκτίμησης της οικογενειακής ενότητας και του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου, οι οποίοι θα επέβαλλαν τη χορήγηση άδειας διαμονής στον Β δυνάμει της εν λόγω διάταξης. Κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ο Β ήταν ηλικίας περίπου 17 ½ ετών και, ως εκ τούτου, δεν είχε δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης: πρβλ. άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2.

- 4 Στις 5 Ιανουαρίου 2017 υποβλήθηκε διοικητική προσφυγή κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως ενώπιον του Udlændinge- og Integrationsministeriet (Υπουργείου Αλλοδαπών και Ένταξης, Δανία), το οποίο παρέπεμψε την προσφυγή ενώπιον της δανικής υπηρεσίας μετανάστευσης, ζητώντας της να κρίνει εάν ο Β δικαιούτο άδειας διαμονής βάσει της Συμφωνίας Συνδέσεως. Με απόφαση της 5ης Ιουλίου 2017, η δανική υπηρεσία μετανάστευσης ενημέρωσε τον Β ότι, κατά την κρίση της, δεν συνέτρεχε λόγος επανεξέτασης της υπόθεσης, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Dogan.
- 5 Ο Β προσέβαλε την απόφαση της δανικής υπηρεσίας μετανάστευσης ενώπιον της δευτεροβάθμιας επιτροπής μετανάστευσης, η οποία, στις 15 Ιανουαρίου 2018, επικύρωσε την απόφαση της δανικής υπηρεσίας μετανάστευσης να μην επανεξετάσει την υπόθεση, δεδομένου ότι, κατά την κρίση της επιτροπής, η απόφαση στην υπόθεση Dogan δεν παρέχει στα μέλη των οικογενειών οικονομικά ενεργών Τούρκων πολιτών που κατοικούν στη Δανία ευρύτερο δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης από αυτό που προβλέπουν οι κανόνες του νόμου περί αλλοδαπών, διότι οι επιμέρους διατάξεις των κανόνων αυτών ήδη προέβλεπαν ότι η συνεκτίμηση των διεθνών υποχρεώσεων της Δανίας -συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης- πρέπει να αποτελεί μέρος της αξιολόγησης και ότι οι προϋποθέσεις μπορούν να παρακαμφθούν εφόσον υπάρχουν πολύ ειδικοί λόγοι, ώστε, σύμφωνα με το νόμο, να ληφθούν υπόψη οι ειδικές περιστάσεις σε κάθε επιμέρους περίπτωση, καθώς και ότι η απόφαση της υπηρεσίας ελήφθη βάσει στάθμισης και αξιολόγησης ως προς το εάν πράγματι συνέτρεχαν πολύ ειδικοί λόγοι, κάτι που δεν συνέβαινε εν προκειμένω.
- 6 Στις 5 Ιανουαρίου 2017, ο Β άσκησε προσφυγή ενώπιον του Københavns Byret (πρωτοδικείου Κοπεγχάγης, Δανία), ζητώντας να υποχρεωθεί η δανική υπηρεσία μετανάστευσης να αναγνωρίσει ότι ο Β έχει δικαίωμα διαμονής στη Δανία δυνάμει των κανόνων του δικαίου της Ένωσης. Η υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον του Østre Landsret (ανώτερο δικαστήριο ανατολικής περιφέρειας, Δανία) κατ' εφαρμογήν δικονομικής διατάξεως του εθνικού δικαίου δυνάμει της οποίας το δικαστήριο αυτό αποφαινεται σε πρώτο βαθμό. Κατά το Østre Landsret (ανώτερο δικαστήριο ανατολικής περιφέρειας), η υπόθεση αφορά αποκλειστικά το ζήτημα εάν η μείωση του ορίου ηλικίας του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών από τα 18 στα 15 έτη για τα πρόσωπα που υποβάλλουν αίτηση για άδεια διαμονής στη Δανία λόγω διαμονής των γονέων τους στη Δανία, η οποία έλαβε χώρα το 2004, έχει εφαρμογή στην περίπτωση του Β, ακόμη και όταν η διάταξη αυτή ερμηνεύεται σε συνδυασμό με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του νόμου περί αλλοδαπών. Ούτε η δανική υπηρεσία μετανάστευσης ούτε η δευτεροβάθμια επιτροπή μετανάστευσης αποφάνθηκαν ειδικώς επί του ζητήματος αυτού με τις προαναφερθείσες αποφάσεις.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 7 Οι διάδικοι συνομολογούν ότι ο πατέρας του Β και, συνακόλουθα, ο Β μπορούν να επικαλεστούν τη ρήτρα standstill του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 και ότι,

δυνάμει της ρήτρας standstill, η Δανία υποχρεούται να μην εισάγει νέους περιορισμούς στην άσκηση της οικονομικής δραστηριότητας των Τούρκων πολιτών στη Δανία, αυστηρότερους από εκείνους που ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος της ρήτρας standstill την 1η Δεκεμβρίου 1980, εκτός εάν η εισαγωγή τέτοιων νέων περιορισμών δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος.

- 8 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν, επίσης, ότι το όριο ηλικίας των 15 ετών που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών συνιστά νέο περιορισμό, ο οποίος καλύπτεται από τη ρήτρα standstill του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 και, ως εκ τούτου, είναι παράνομος στο μέτρο που εφαρμόζεται για την απόφαση χορήγησης άδειας οικογενειακής επανένωσης μεταξύ Τούρκων εργαζομένων στη Δανία και των ανήλικων τέκνων τους, εκτός εάν ο κανόνας αυτός δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος και συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας.
- 9 Ο Β δέχθηκε ότι η βούληση της δευτεροβάθμιας επιτροπής μετανάστευσης να διασφαλίσει επιτυχή ένταξη συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, δυνάμενο να δικαιολογήσει την εισαγωγή νέων προϋποθέσεων οικογενειακής επανένωσης παρά τη ρήτρα standstill του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του συμβουλίου συνδέσεως.
- 10 Επομένως, το κύριο ζήτημα που τίθεται στην υπό κρίση υπόθεση είναι το κατά πόσον η εισαγωγή του ορίου ηλικίας των 15 ετών στο άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, ακόμη και όταν η διάταξη αυτή ερμηνεύεται σε συνδυασμό με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου περί αλλοδαπών.
- 11 Ο Β προέβαλε ότι η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών, η οποία θεσπίζεται με το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας, σε συνδυασμό μάλιστα με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένη λόγω της βούλησης διασφάλισης επιτυχούς ένταξης. Κατά τον Β, η επιτυχής ένταξη ανήλικου τέκνου στη Δανία δεν μπορεί να διασφαλιστεί μέσω της ολοκληρωτικής απαγόρευσης μετάβασης στη Δανία μετά τη συμπλήρωση ορισμένης ηλικίας, ανεξαρτήτως του ότι η ηλικία του τέκνου είναι κρίσιμη για την ένταξη και του ότι, για τα ανήλικα τέκνα, η ένταξη και η εκμάθηση των δανικών είναι ευκολότερη από ό, τι για τα τέκνα που είναι σχεδόν ενήλικα.
- 12 Απαγόρευση συνεπαγόμενη ότι τα ανήλικα τέκνα ηλικίας 15 ετών και άνω θεωρούνται ακατάλληλα προς ένταξη στη Δανία αποκλειστικά και μόνο διότι έλαβαν το μεγαλύτερο μέρος της ανατροφής και της σχολικής τους εκπαίδευσης στη χώρα καταγωγής τους αντιβαίνει στις αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις Genc και A, δεδομένου ότι ο κανόνας αυτός αφορά τη σύνδεση του τέκνου με τη χώρα καταγωγής και αποκλείει ex ante τη δυνατότητα επιτυχούς ένταξης του τέκνου στη Δανία. Επομένως, τέτοια ηλικιακή προϋπόθεση δεν ενδείκνυται για τη διασφάλιση επιτυχούς ένταξης, απλούστατα διότι αποκλείει

οποιαδήποτε συγκεκριμένη αξιολόγηση ως προς το εάν υφίσταται βάση για επιτυχή ένταξη του τέκνου στη Δανία στο μέλλον.

- 13 Η γενική βούληση διασφάλισης της επανένωσης των τέκνων με τις οικογένειές τους σε νεαρή ηλικία, ώστε να λάβουν εκπαίδευση και να αποκτήσουν γλωσσικές δεξιότητες στο σχολείο και να διευκολυνθεί η ένταξή τους, δεν μπορεί να δικαιολογήσει τον περιορισμό του δικαιώματος Τούρκου εργαζομένου να ασκήσει το δικαίωμα επανένωσης με το ανήλικο τέκνο του, βάσει κανόνα ο οποίος στερεί από τον εργαζόμενο το δικαίωμα να φέρει το τέκνο του στη Δανία απλώς και μόνο διότι έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από την οδηγία για την οικογενειακή επανένωση.
- 14 Επομένως, από την οδηγία για την οικογενειακή επανένωση -σε συνδυασμό με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης- προκύπτει ότι η οικογενειακή επανένωση αποτελεί αναγκαίο μέσο προκειμένου να καταστεί δυνατή η οικογενειακή ζωή και να διευκολυνθεί η ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη. Επιπλέον, η οδηγία καθορίζει εξαντλητικά τους περιορισμούς που τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν στην άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης.
- 15 Εξ αυτού μπορεί να συναχθεί, περαιτέρω, ότι επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένης της βούλησης διασφάλισης επιτυχούς ένταξης, μπορούν να δικαιολογήσουν τη θέσπιση από ένα κράτος μέλος -ως προϋπόθεσης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών άδειας οικογενειακής επανένωσης με τα ανήλικα τέκνα τους- του όρου ο πατέρας ή η μητέρα του τέκνου στη Δανία, ήτοι ο συντηρών στο εν λόγω κράτος μέλος: 1) να έχει διαμείνει στο κράτος μέλος για χρονικό διάστημα, το οποίο, ωστόσο, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη· 2) να διαθέτει κατάλληλη κατοικία· 3) να έχει σταθερό και τακτικό εισόδημα, επαρκές για τη συντήρηση του ιδίου και της οικογένειάς του· και 4) να αποδέχεται την υποχρέωση συμμόρφωσης προς τα μέτρα ένταξης που καθορίζει το κράτος μέλος, πλην όμως τα κράτη μέλη υποχρεούνται πάντοτε να λαμβάνουν δεόντως υπόψη το υπέρτερο συμφέρον του ανήλικου τέκνου.
- 16 Επιπλέον, η οδηγία για την οικογενειακή επανένωση περιέχει δύο ρήτρες «standstill», οι οποίες προβλέπουν ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να διατηρήσει σε ισχύ νομοθεσία που επιβάλλει απαιτήσεις για την αξιολόγηση της ένταξης τέκνων ηλικίας άνω των 12 ετών ή προϋποθέσεις για την υποβολή αίτησης πριν το τέκνο συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, εφόσον η νομοθεσία αυτή ίσχυε στο οικείο κράτος μέλος κατά τον χρόνο μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο: βλ. άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 6 [της οδηγίας], σε συνδυασμό με τις σκέψεις 85 και 88 της απόφασης [του Δικαστηρίου] στην υπόθεση Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά Συμβουλίου. Οι εξαιρέσεις αυτές από τον γενικό κανόνα της οδηγίας για την οικογενειακή επανένωση, σύμφωνα με τον οποίο τα ανήλικα τέκνα έχουν δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης με τους γονείς τους, συμπεριελήφθησαν για να ανταποκριθούν στη βούληση ορισμένων κρατών μελών να διασφαλιστεί η επανένωση των τέκνων με την οικογένειά τους σε νεαρή

ηλικία, ώστε να λαμβάνουν την αναγκαία εκπαίδευση και γλωσσικές γνώσεις στο σχολείο.

- 17 Για τον καθορισμό του περιεχομένου της βούλησης διασφάλισης επιτυχούς ένταξης, ο αποφασιστικός παράγοντας είναι ότι η οδηγία για την οικογενειακή επανένωση εισήγαγε μόνον μία ρήτρα *standstill*, η οποία παρέχει στα κράτη μέλη την ευχέρεια να διατηρήσουν σε ισχύ νομοθεσία η οποία επιβάλλει τον όρο υποβολής των αιτήσεων πριν το τέκνο συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, πλην όμως δεν συγκαταλέγει το όριο ηλικίας των ανήλικων τέκνων μεταξύ των προϋποθέσεων οικογενειακής επανένωσης, τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν κατά κανόνα το δικαίωμα να θεσπίζουν και μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας. Το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης των ανήλικων τέκνων, όπως αυτό κατοχυρώνεται με την οδηγία για την οικογενειακή επανένωση, δεν μπορεί να περιοριστεί εκ των υστέρων με επίκληση της βούλησης επανένωσης των τέκνων με τις οικογένειές τους σε νεαρή ηλικία, προκειμένου αυτά να μπορέσουν να ενταχθούν ευκολότερα. Με άλλα λόγια, η βούληση αυτή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως επιτακτικός λόγος γενικού συμφέροντος. Ομοίως, η βούληση να επανενώνονται τα τέκνα με τις οικογένειές τους σε νεαρή ηλικία προκειμένου να μπορέσουν να ενσωματωθούν ευκολότερα δεν μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμό του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης, περιορισμός ο οποίος, όσον αφορά τη Δανία, δημιουργείται εμμέσως από τη ρήτρα *standstill* του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80.
- 18 Η ηλικιακή προϋπόθεση των 15 ετών είναι, επίσης, αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, ανεξαρτήτως της τροποποίησής της από το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου περί αλλοδαπών, δεδομένου ότι, κατά την αξιολόγηση βάσει του άρθρου 9c, παράγραφος 1, σημασία πρέπει να έχουν τα κριτήρια βάσει των οποίων διαπιστώνεται εάν η σύνδεση του τέκνου με τη χώρα καταγωγής του, όπως και με τους παρόχους φροντίδας στη χώρα καταγωγής, είναι τέτοια, ώστε η απόρριψη της αίτησης για άδεια διαμονής στη Δανία δεν αντιβαίνει στη συνεκτίμηση των συμφερόντων του τέκνου. Ως εκ τούτου, δεν διενεργείται συγκεκριμένη αξιολόγηση ως προς το εάν το ανήλικο τέκνο μπορεί να ενσωματωθεί στη Δανία, μολονότι έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του.
- 19 Το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου περί αλλοδαπών καθαυτό είναι απολύτως συμβατό με τη Συμφωνία Συνδέσεως, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή προβλέπει απλώς ότι η Δανία οφείλει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα. Νοούμενα εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών και το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου, συνεπάγονται ότι το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης των ανήλικων τέκνων που έχουν συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας τους εξαρτάται από μια συνολική εκτίμηση η οποία διενεργείται κατά διακριτική ευχέρεια, και η οποία πρέπει να διενεργείται βάσει των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται παραδοσιακά για να κριθεί εάν η συνεκτίμηση της οικογενειακής ενότητας ή του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου συνηγορούν υπέρ της χορήγησης άδειας διαμονής στη Δανία. Τα κριτήρια αυτά είναι αλυσιτελή και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι αποτελούν λυδία λίθο για να κριθεί κατά πόσον υφίσταται προοπτική επιτυχούς

ένταξης του τέκνου στη Δανία. Ως εκ τούτου, η θέσπιση ορίου ηλικίας βάσει κριτηρίων τα οποία -εξεταζόμενα στο πλαίσιο της βούλησης διασφάλισης επιτυχούς ένταξης- στερούνται νοήματος, είναι ασαφή και/ή ανακριβή αντιβαίνει επίσης προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου: βλ. σκέψη 41 της απόφασης στην υπόθεση A.

- 20 Η δευτεροβάθμια επιτροπή μετανάστευσης προέβαλε ότι το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών δεν μπορεί να εξεταστεί μεμονωμένα και ότι, επομένως, η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών δεν είναι απόλυτη. Από τις προπαρασκευαστικές εργασίες προκύπτει ότι η διάταξη αυτή πρέπει να εφαρμόζεται συνδυαστικά με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου περί αλλοδαπών. Τούτο σημαίνει ότι, στην περίπτωση που ο αιτών δεν πληροί την ηλικιακή προϋπόθεση του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών, εφαρμόζεται το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου. Η εφαρμογή αυτής της εξισορροπητικής διάταξης συνεπάγεται ότι οι αρχές οφείλουν να σταθμίζουν και να κρίνουν αν υφίστανται πολύ ειδικοί λόγοι που επιβάλλουν, παρά ταύτα, την παροχή άδειας οικογενειακής επανένωσης σε τέκνο ηλικίας άνω των 15 ετών.
- 21 Ο περιορισμός που προκύπτει από τον συνδυασμό του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών (προϋπόθεση ηλικίας 15 ετών) και του άρθρου 9c, παράγραφος 1 του νόμου περί αλλοδαπών δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος και είναι αναλογικός, με αποτέλεσμα η εν λόγω προϋπόθεση να μην αντιβαίνει στη ρήτρα standstill του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80.
- 22 Καταρχάς, είναι ομολογουμένως προφανές ότι, βάσει των αποφάσεων Dogan, Genc και A, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών συνιστά περιορισμό κατά την έννοια της αποφάσεως 1/80. Εντούτοις, η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος -ήτοι, τη διασφάλιση επιτυχούς ένταξης- ο οποίος έχει αναγνωριστεί στις αποφάσεις Dogan και Genc ως επιτακτικός λόγος γενικού συμφέροντος.
- 23 Κατά δεύτερον, η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών είναι πρόσφορη για τη διασφάλιση της επιτυχούς ένταξης του τέκνου. Το γεγονός ότι η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών μειώθηκε από τα 18 στα 15 το 2004 πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα του πορίσματος εκθέσεως του 2001 σχετικά με την ένταξη των αλλοδαπών στη δανική κοινωνία, στην οποία αναφέρεται ότι η ένταξη των προερχόμενων από τρίτες χώρες μεταναστών ήταν εν γένει «ανεπιτυχής», διότι οι μετανάστες από τρίτες χώρες αντιμετώπιζαν ιδιαίτερα σημαντικές δυσχέρειες στην ομαλή ένταξή τους στο εκπαιδευτικό σύστημα και την αγορά εργασίας, καθώς και στην απόκτηση επαρκούς γνώσης της δανικής γλώσσας. Η συγκεκριμένη, καθώς και άλλες υπουργικές εκθέσεις, σε συνδυασμό με στατιστικά στοιχεία της στατιστικής υπηρεσίας της Δανίας, επιβεβαιώνουν ότι η ηλικία του τέκνου κατά τον χρόνο της «μετανάστευσης» ασκεί αποφασιστική επίδραση ως προς το εάν το τέκνο θα ολοκληρώσει αργότερα την εκπαίδευσή του

στη Δανία, γεγονός που αυξάνει τις πιθανότητες εισόδου στην αγορά εργασίας και αποτελεί παράμετρο της προοπτικής επιτυχούς ένταξης του τέκνου στη Δανία.

- 24 Η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών έχει επίσης προληπτική δράση, αποτρέποντας αλλοδαπούς από το να αφήνουν σκοπίμως τα τέκνα τους στη χώρα καταγωγής τους -είτε με έναν από τους βιολογικούς τους γονείς, είτε με άλλα μέλη της οικογένειάς τους- μέχρις ότου αυτά σχεδόν ενηλικιωθούν, μολονότι το τέκνο θα μπορούσε να έχει λάβει άδεια διαμονής στη Δανία νωρίτερα.
- 25 Το γεγονός ότι η προϋπόθεση αυτή είναι κατ' αρχήν πρόσφορη για τη διασφάλιση της επιτυχούς ένταξης του τέκνου, επιβεβαιώνεται επίσης από το δίκαιο της Ένωσης: βλ. άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 6, της οδηγίας για την οικογενειακή επανένωση, και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου: βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 2006, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-540/03 (EU:C:2006:429), και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της 1ης Δεκεμβρίου 2005, Tuquabo-Tekle κ.λπ. κατά Κάτω Χωρών (CE:ECHR:2005:1201JUD006066500).
- 26 Κατά τρίτον, η προϋπόθεση της ηλικίας των 15 ετών, σε συνδυασμό με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση της προαναφερθείσας βούλησης επιτυχούς ένταξης του τέκνου. Η προϋπόθεση αυτή δεν είναι απόλυτη, ακριβώς διότι υφίσταται δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής δυνάμει του άρθρου 9c, παράγραφος 1, του νόμου εφόσον συνηγορούν προς τούτο πολύ ειδικοί λόγοι, συμπεριλαμβανομένων λόγων που αφορούν την οικογενειακή ενότητα και το υπέρτερο συμφέρον του τέκνου.
- 27 Το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών, σε συνδυασμό με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου αυτού, δεν ισοδυναμεί με «απαίτηση να μην έχει το τέκνο πολύ ισχυρό σύνδεσμο με τη χώρα καταγωγής του εφόσον ζητείται άδεια διαμονής στη Δανία», όπως διατείνεται ο Β.
- 28 Τέλος, το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών, σε συνδυασμό με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, του νόμου αυτού, δεν περιέχει κριτήρια ασαφή και ανακριβή σε τέτοιο βαθμό ώστε να καθίσταται, εξ αυτού του λόγου και μόνο, δυσανάλογο και αντίθετο προς την ενωσιακή αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Σύντομη έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 29 Με την απόφαση Genc (βλ. επίσης απόφαση Dogan), το Δικαστήριο έκρινε ότι οι ρήτρες standstill επί της ελεύθερης κυκλοφορίας εργαζομένων του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 και επί της ελευθερίας εγκαταστάσεως του άρθρου 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου έχουν την έννοια ότι αποκλείουν την θέσπιση από κράτος μέλος νέων περιορισμών πρόσβασης στην οικογενειακή επανένωση με τέκνα ή σύζυγο από την Τουρκία.

- 30 Το Δικαστήριο διευκρίνισε ακόμη ότι, πέραν των λόγων που παρατίθενται στο άρθρο 14 της αποφάσεως 1/80, νέοι περιορισμοί μπορούν να θεωρούνται δικαιολογημένοι από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένης της βούλησης επιτυχούς ένταξης. Ωστόσο, οι νέες προϋποθέσεις πρέπει να είναι πρόσφορες για την επίτευξη του σκοπού αυτού και να μην βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξή του μέτρου. Στην υπόθεση Genc, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι κανόνας, όπως ο κανόνας της διαιτίας, ο οποίος ίσχυε τότε βάσει του νόμου περί αλλοδαπών για την οικογενειακή επανένωση με τέκνα, δεν ήταν πρόσφορος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ένταξης. Το Δικαστήριο, ωστόσο, δεν εξέτασε λεπτομερέστερα ποια κριτήρια πρέπει να χρησιμοποιούνται για να διαπιστωθεί κατά πόσο προϋποθέσεις με διακηρυγμένο σκοπό τη διασφάλιση επιτυχούς ένταξης είναι πρόσφορες για την επίτευξη του σκοπού αυτού και δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου για την επίτευξή του μέτρου.
- 31 Τέλος, στην απόφαση A, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 έχει την έννοια ότι εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την οικογενειακή επανένωση μεταξύ Τούρκου εργαζομένου που διαμένει νομίμως στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και της συζύγου του από την προϋπόθεση οι δεσμοί του με το εν λόγω κράτος μέλος να είναι ισχυρότεροι από εκείνους που έχει με τρίτη χώρα συνιστά «νέο περιορισμό» κατά την έννοια της διάταξης αυτής και ότι ο περιορισμός αυτός δεν δικαιολογείται.
- 32 Πρέπει να ληφθεί ως αφετηρία το ότι η επιτυχής ένταξη στη Δανία ευνοείται εάν το τέκνο έρθει στη Δανία σε νεαρή ηλικία και, ως εκ τούτου, λάβει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος της ανατροφής του στη Δανία, συμπεριλαμβανομένης της σχολικής φοίτησης και της εκπαίδευσης, καθώς και το ότι η θέσπιση ορίου ηλικίας μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη του σκοπού αυτού.
- 33 Το όριο ηλικίας των 15 ετών που θέσπισε η Δανία με το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών δεν είναι απόλυτο, δεδομένου ότι, δυνάμει του άρθρου 9c, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου η άδεια διαμονής μπορεί να χορηγηθεί σε τέκνο κάτω των 18 ετών εάν συνηγορούν προς τούτο [πολύ] ιδιαίτεροι λόγοι, συμπεριλαμβανομένης της συνεκτίμησης της οικογενειακής ενότητας και του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου.
- 34 Συναφώς, οι προπαρασκευαστικές εργασίες του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί αλλοδαπών για την εφαρμογή του άρθρου 9c, παράγραφος 1, ουδέν προβλέπουν για το ζήτημα της επιτυχούς ένταξης, μολονότι αναφέρεται ότι το άρθρο 9c, παράγραφος 1, μπορεί να εφαρμοστεί όταν οι διεθνείς υποχρεώσεις της Δανίας -και ιδίως το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου- καθιστούν αναγκαίο να επιτρέπεται η οικογενειακή επανένωση.
- 35 Επομένως, δεν είναι σαφές εάν το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, αποκλείει κανόνα όπως αυτός του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών, σε συνδυασμό με το άρθρο 9c, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του

νόμου περί αλλοδαπών, δυνάμει του οποίου η οικογενειακή επανένωση μεταξύ οικονομικά ενεργού Τούρκου πολίτη που κατοικεί νομίμως στο εν λόγω κράτος μέλος και του τέκνου αυτού, το οποίο έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, εξαρτάται από την προϋπόθεση να συνηγορούν υπέρ της επανένωσης πολύ ειδικοί λόγοι, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης της οικογενειακής ενότητας και του υπέρτερου συμφέροντος του τέκνου.

- 36 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Østre Landsret (ανώτερο δικαστήριο ανατολικής περιφέρειας, Δανία) κρίνει αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το προεκτεθέν προδικαστικό ερώτημα.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ